


David Richter

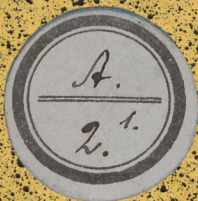
**Bibliothecæ Historicæ de Rebus Meclenburgicis Sciagraphia & Specimen I. Qvo
Ad Natalem ... Dn. Caroli Leopoldi, Ducis Regnantis Meclenburgici ... A.
MDCCXXXIII, d. 26. Nov. redditum, Festisque Orationibus Publicis In Gymnasii
Auditorio Majori celebrandum ... invitabat**

Rostochii: Typis Io. Iacob. Adleri, [1733?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn86255716X>

Druck Freier  Zugang





A. 2. 1.

~~M-1249. 19. a.~~

BIBLIOTHECÆ HISTORICÆ
de Rebus MECLENBURGICIS
SCIAGRAPHIA & SPECIMEN I.

QVO AD NATALEM
SERENISSIMI PRINCIPIS
ac DOMINI,
**DN. CAROLI
LEOPOLDI,**

DUCIS REGNANTIS MECLEN-
BURGICI, PRINCIPIS VANDALIÆ, SVERINI
& RACEBURGI, COMITIS QVOQVE SVERI-
NENSIS, TERRARUM ROSTOCHII
atque STARGARDIÆ DYNASTÆ,
DOMINI NOSTRI CLEMENTISSIMI,

Divinitus nobis A. clō lxxxiii. d. 26. Nov. redditus
FESTISQVE ORATIONIBUS PUBLICIS
IN GYMNASII AUDITORIO MAJORI *circa horam*
celebrandum,

PATRES UTRIUSQVE REIPUBLICÆ
humanissime omnique studio
invitabat

M. DAVID RICHTER, Gymn. Gustrov. Rect.

ROSTOCHII,
Typis IO. IACOB. ADLERI, SEREN. PRINC. & ACAD.
Typographi.

M-1249¹⁹

IR



I. N. D. A.



BIBLIOTHECAS scripturo,
sedulo cogitandum esse arbitror
ea, quæ Homo componit, divinitus
sæpe disponi. Haud enim unius vel
alterius anni res est Bibliothecam ne-
cessariis libris undiquaque conqui-
rendis instruere, disponere, & exor-
nare, sed sumtus requirit, patientiam
in literarum commercio exercet, multa-
que alia secum vehit
tædia atque molestias, quas vero investigatorum aut impetrato-
rum Librorum usus levare assolet. Si præterea officii ratio ea
est, ut nullus dies integer sit relictus, qui huic Bibliothecario
negotio atque labori possit consecrari, lento utique pede, ar-
duum hoc opus procedere necesse est. Præstat tamen tene-
rum foetum ad justam maturitatem fovere, quam immaturum
protrudere, præsertim cum nulla necessitas festinationem;
nihil nisi temeraria excludentem, imperet. Cum itaque
trimestre fere spatium Bibliothecæ Historicæ de rebus Meclen-
burgicis concinnandæ dederim operam, ex scriptorum va-
rietate & multitudine facile animadverti, forulos Bibliothecæ
ita esse disponendos ut singulis loculamentis singuli attri-
buantur fascies atque fasciculi. Ex DEI autem, vitæ mortis-
que nostræ arbitri, voluntate erit, num aliquando lati co-
tonidem huic operi imposituri simus? Ut vero Eruditorum
monitis, sententiis, atque auxilio locus relinquatur, & fenestra
aliqua aperiatur, placet prius breviori sciagraphia Partis I. eo-
rum explorare judicia, quam, caterarum Partium Libros, qui
ex priori dijudicari facile poterunt, simul Lectoribus invitis
obtrudere. Postquam igitur in præfatione mentem meam
explicuero, de Variis Eruditorum consiliis Scriptores rerum
Meclenburgicarum, vel conjunctim, vel separatim edendi;
certas etiam mihi Leges præfixero, ad quas nostram, si qua
futura est, Bibliothecam adornabimus, quarum certe non
postrema erit, libros, à me non nisi visos, nec evolutos,
recen-

recensere: Prooemium tribus vel 4. capitibus enarrabit Scriptores Patriæ nostræ tum Universales tum Speciales. In illorum enim classem HELMOLDUS, ejusque variæ editiones & Continuationes, Chronica etiam Slavorum LEIBNIZIANA atque MADERIANUM, KRANTZIUS, MARESCALCUS cum versione SCHEDII atque continuatione BACMEISTERI, CHEMNITIUS cum utroque suo opere, & Majori & Epitome ejusque CONTINUATIONE, REDEKERUS præterea, Dn. de BEHR, CALOVIUS, MYLIUS, BOCERUS, LATOMUS, HUBERUS, HOTTERUS, aliique plures referentur atque dijudicabuntur. Affines his a me censentur ideoque judicandi erunt autores, qui cum suis vicinarum gentium Chronicis sive annalibus, facem nobis, quod experientia magistra me edoctum fuisse testor, haud obscuram præferunt in rebus Patriæ ad majorem claritatem evehendis & illustrandis. Tales fere sunt REIM. COCHIUS, HELDUADERUS, PETERSENIUS, POMARIUS, ANGELUS, aliique quamplurimi. Ex iis vero qui specialem Patriæ Historiam vel Singularia quædam Meclenburgica literarum monumentis consignarunt, præcipui erant Geo. & Topographiarum, Genealogiarum, Descriptionum, Fluminum, Historiæque Naturalis, aliorumque Memorabilium Autores, quos minus commode ad Partem III. seu specialem retulerim. Neque intermittam, peculiari capite desideria mea Geographica, Heraldica & Physica cum L. B. & harum rerum perito communicare. Urbium autem Topographi atque Chronographi ad eandem Libri III. Partem specialem, eamque Ultimam rectius rejicientur. His rite dilucidatis atque confectis ipsa Bibliotheca suum capiet exordium, quam tribus Partibus Deo bene juvante, capio totam, quia

Pars Ima, curabit Autores Speciales ad *Historiam Civilem Imperantium* facientes.

Pars II. Sistet Scriptores ad *Historiam Ecclesiasticam & Literariam* spectantes.

Pars III. Tradet Scriptores Speciales *Nobilium Familiarum & Urbium fere singularum ordine* alphabetico disponendarum.

Singulae Partes suis gaudebunt Libris, quia quemadmodum
Partis I.

Liber I. exponet.

Scriptores de *Regibus Vandalorum & Venetorum* ab Anthyrio I.
usque ad Pribislaum II.

Liber II. recenset Auctores qui *Principes Meclenburgicos & Do-*
minos de Werle illustrarunt.

Liber III. Anquiret, qui peculiari opera de *Ducibus Meclen-*
burgicis ab Alberto I. & Johanne, ad nostra usque tem-
pora exposuerunt, cum sectione vel Appendice
quadam capitum forsitan trium pluriumve.

ita quoque singulis Libri cuiusvis Regi, Principi atque Duci
singula assignabuntur capita. Conjuges autem eorum Principes-
que Liberi si singularem quorundam Eruditorum occupave-
runt atque nobilitarunt industriam capitibus quibusdam cer-
tas conciliabunt SECTIONES. Sic v. g.

Libri I. Caput I. indicabit *Scriptores speciales de ANTHY-*
RIO I. v. g. D. ERN. JOACH. WESTPHALIUM cum sua fa-
bella Megapolitana de Bucephalo Anthyrii, ubi explosa
simul sunt historiae fabulosae de Amazonibus Viricidis, Gri-
fone Henrici Leonis &c. Nullus enim dubito, quin fidem
hujus fabellae causa in dem *Hollsteinschen unparthevischen Cor-*
respondenten, Anno 1722. Num. 157. columna 8vo seu ul-
tima, publice datam, aliquando liberaverit. Si etiam me-
ruerit, meum quaecumque Programmata An. 1728. de Alexan-
dri M. Bucephala conscriptum, huc referri possit. Si enim
Bucephalas Alexandri M. adeo est varius, ut certi nihil statui
possit, Anthyrii sane insignia & navigationes temerariae pau-
cioribus se probabunt.

Caput II. vero & seqq. Auctores, si quos expiscari pote-
rimus, docebit *Speciales*, qui data opera vel sequentium Re-
gum memorabilia, vel Vandalorum migrationes Venetorum-
que, Res item Slavicas & Slavorum genera varia, pluraque
his similia elaborarunt. Ante-Penultimum vero hujus Libri I.
caput, quia referet *Historicos speciales de PRIBISLAO I. Ve-*
netorum Rege potentissimo, subjiciet eidem *Celeberrimi Viri*,
Dn. Johannis Davidis KOELERI *Hist. & Polit. Prof. Bibliothe-*
carii

carii Univers. Altdorfinae, disputationem de PRIBEZLAO,
sive HENRICO, REGE BRANDENBURGICO A. 1724 in se-
cularibus Academiae Altdorfinae sacris habitam Resp. Ge.
Wilh. FROBENIO Onoldino, plagg. 3. Vehementer enim tum
Illustri Cancellarii Halensis Dn. de LUDEWIG tum Cel.
KOELERI exercuit ingenia, qui hic *rex* dicatur *Brandenburgi-*
cus? Uterque illorum suis Marchionibus studet, & neuter hanc
Slavorum gloriam admittit. Factum inde est ut Cel. *Koelero*
hic PRIBEZLAUS, *misellus exul* audiat, cum tamen ex dome-
sticis historicis convictus ingenue fuerit confessus, modernos
Sereniss. Electores suam Marchiam *Brandenburgicam* iusto lar-
gioribus nostri Pribislai manibus acceptam referre debere.
Quod ne temere dixisse videar, hæc ex eadem WOLFGANGI
JOBSTII verba transferibam: Pribezlaus hat Marggraf Al-
bertum Ursum zu Saltzwedel, seinen Gevattern und liebsten
Freunden zum Erben seiner (scil. übrigen & quæ ab hostium in-
justa vi intacta fuerunt) Lande verordnet, quæ a BROTTU-
FIO in Genealogia & Chronica Anhaltina Lib. II. cap. 4. fol.
37. ita exposita fuisse dicuntur, der Wendische König Pribez-
laus, und sein Gemahel, Frau Petrisa, haben keine Erben
gezeuget, sondern Herrn Albertum Ursum, NB. zu einem Erben
der Margt zu Brandenburg angenommen und adoptiret. Denn
Albertus Ursus war sein Gevatter, Pribezlaus hette im seinen
Son Ottonem aus der Tauffe gehoben, und hat ihm einen Ort
Landes, die hohe Zauche oenannt, in der Margt zu Branden-
burg gelegen, zu Bathen Geld gegeben. De vera autem cau-
sa, cur hic Pribislaus I. Rex dicatur Brandenburgicus non:
Brandenburgi, nec Pribislaus Brandenburgicus alia quadam
opportuniore occasione dispiciemus.

Libri II. ex hac prima Parte, Caput I. vendicabit sibi eos,
qui HENRICO BUREVINO I. lucem aliquam affuderunt,
quorum paucos adhuc inveni, si b. Dn. THOMAM, in Analect.
Gustrov. & Dn. Gustavum THIELIUM in dem fünfhundert
jährigen Alter der Hoch-Fürstl. Dom-Kirchen zu S. Coecilien,
(uterque sub Libr. init.) huc referre nefas fuerit.

Caput vero II. de HENRICO BUREVINO II. fundatore

X 3

modc

modo dicti Templi Cathedralis, largiorem lucem accipiet a laudatis modo Duumviris.

Capitibus III-XVII. referentur, qui Henrici hujus Burevini fratrem NICOLOTUM, ejusque feros Nepotes illustrarunt, uti, præter nominatos, pl. Rev. Dn. M. Dietericus SCHROEDERUS in suis Primitiis Wismariensibus id egregie aliquando, ni fallor præstabit. (Vide earundem Partem I. plag. a & b. in designatione sive Indice Diplomatum ac Monumentorum ad A. C. 1237. 1238. 1273. &c.) atque Dn. D. JOH. PETR. KRAFFT, Vir sui nominis & in Historia Patriæ si quisquam alius versatissimus, quodsi modo ejusdem vicissitudines *Gustrovia* prodierint, luculenter probabunt. Piaculum quoque haud fuerit, si quædam horum Principum Diplomata vel justo loco inferamus integra, vel ad calcem libri rejiciamus. Hæc enim temporum Periodus una cum sequenti Manuscriptorum est feracissima. Helmoldum vero atque Krantziū hic sciens omitto, quia una cum aliis relativerunt ad Scriptores Historiæ Patriæ Generales, & præterea a Triariis usu, vel abusu potius, indicis evolvi assolent.

Caput XVIII. XIX. atque XX. erit JOHANNI THEOLOGO, Henrico Hierosolymitano, & Henrico Leoni, Henrici Burevini II. FILIO, Nepoti & Pronepoti consecratum. Nam de illo D. SIMON PAULI, cujus infra Parte III. Tit. Sverinum, pluribus fiet mentio, peculiaris extat Oratio, nostrumque si merebitur conferri potest progr. A. 1729. scriptum. Vulgo quoque Eidem adscribitur oda Imprecatoria in sacrilegos honorum Ecclesiasticorum direptores, lectu equidem non indigna sed quam *Principes nostro & superioribus seculis, parum curaverunt.* Legi eadem potest & in *denen Unschuldigen Nachrichten* A. 1727. &c. & apud Dn. THIELEN lib. cit. pag. 37. Ab exteris quoque quam plurimis Scriptoribus hujus Johannis Theologi laudes fuisse celebratas, testabitur numerus scriptorum a b. GOETZIO in *diff. de Principe Hebraice docto* §. 174 p. 878. Meletem. *Annabergens.* allegatorum, quos in suam *Bibliothecam Nobilium Theologorum* inde fidenter transtulit Cel. ROLLIIUS p. 49. nota 5. Quæ autem M. JOH. CASP. LOESCHERUS

in

in observatt. Select. Fasc. I. p. 10. de hoc principe retulit, leviora sunt. Forſan autem Cl. Autor, quia deinceps peculiari ſcripto Germanico Principes literatos expoſuit, pluribus de eodem egit. Noſtri autem argumenti cauſa non permittit, plura Doctorem Principum hic recensere Exempla, nec iſtos excitare, qui penitiori ſtudio eos commendarunt, quin potius tranſeamus ad HENRICUM HIEROSOLYMITANUM & HENRICUM LEONEM, quorum cognomenta glorioſa peculiari opera inveſtigavi & confirmavi, ſingularibus progr. in hunc ipſum *glorioſiſſimum noſtri Regnantis Ducis atque Principis clementiſſimi Natalem* A. 1730. & A. 1731. ſcriptis. Quia enim horum Principum temporis articulus Legendis Sanctorum, ignorantia, & ex ea profluente credulitati, quam maxime erat expoſitus, putavi, fabulam olere, quæ de vicennali Johannis Theologi Studiorum Pariſienſium curriculo, & duodetricennali ferme Hieroſolymitani captivitate, vulgo narratur. Sed conſultis Historicorum coeavorum monumentis, in veritate Hiſtoriae Patriæ confirmatus ſum.

Pedem promoveo ad Libri III. Cap. I., quod Scriptores enarrabit, qui ALBERTUM & JOHANNEM DUCUM Megapolenſium primos, laudabili induſtria fuere contemplati. Minime equidem ſuperioris anni meum progr. in hanc claſſem tranſjicio, cum ſectionem ejusdem II. & III. ob præſentis temporis ſævitiâ varietatemque perficere vix auſus fuerim; gnaris autem Hiſtoriae Patriæ amatoribus haud erit ingratum didiciſſe, literas horum ſereniſſ. Ducum Feudales, Juris Publici doctorum Nemini nec cognitâs, nec perleſtâs, nec examinâs, latino equidem idiomate conſcriptâs, eaſque integras ab uno b. HEDERICO fuiſſe aut conſervâs, aut evulgâs, ejuſque Parentationi in Rev. & Illuſtr. Pr. & Dom. ULRICUM. A. 1605. Roſtochii in 4. excuſâ, plag. F. 2. facie a & ſqq. ſubjectâs. Germanicum vero hoc Diploma Inveſtituræ Cæſareum, a b. Chemnitio in opere ſuo Majori conſervatum fuiſſe, a Viro Summæ fidei didici. Sed receptui eſt canendum, quia ultra unius plagulæ terminos levior hæc opera excrevit, cauſaque hujus meæ ſcriptionis eſt afferenda, quam mihi lætiſſimo fidere reductus Natalis | glorioſiſſimus *Sereniſſimi noſtri Ducis ac Prin-*

*Priucipis Clementissimi, Domini CAROLI
LEOPOLDI, Ducis Regnantis Meclen-
burgici Principis Vandalicæ, Suerini & Race-
burgi Comitis item Suerinensis, Terrarum Ro-
stochii atque Stargardicæ Dynastæ, Domini
nostri clementissimi, mihi jucundam læto obtulit im-
peravitque. Quod si enim ex principum salute communis
Patriæ salus eaque publica est derivanda, quis non pro hoc
die supplex apud DEum T. O. M. intercederet, qui catero-
rum, omnium fuit princeps & scaturigo. Principe incolumi
afflictis quoque rebus additur solatium, lætioraque sæpe im-
petrantur quam expectantur. Nos igitur qui docemus &
afflictis melius confidere rebus*

Par Juvenum PARCHIMENSIUM, ob literarum
Studia morumque cultum plane comendabile
excitavimus, nostræ communis pietatis publicos Interpretes, ita,
ut hoc Serenissimo Natali suam probare audeant dicendi fa-
cultatem.

CHRISTIANUS BUSSE, Latine enarraturus Principes
Mecklenburgicos Literatos, &

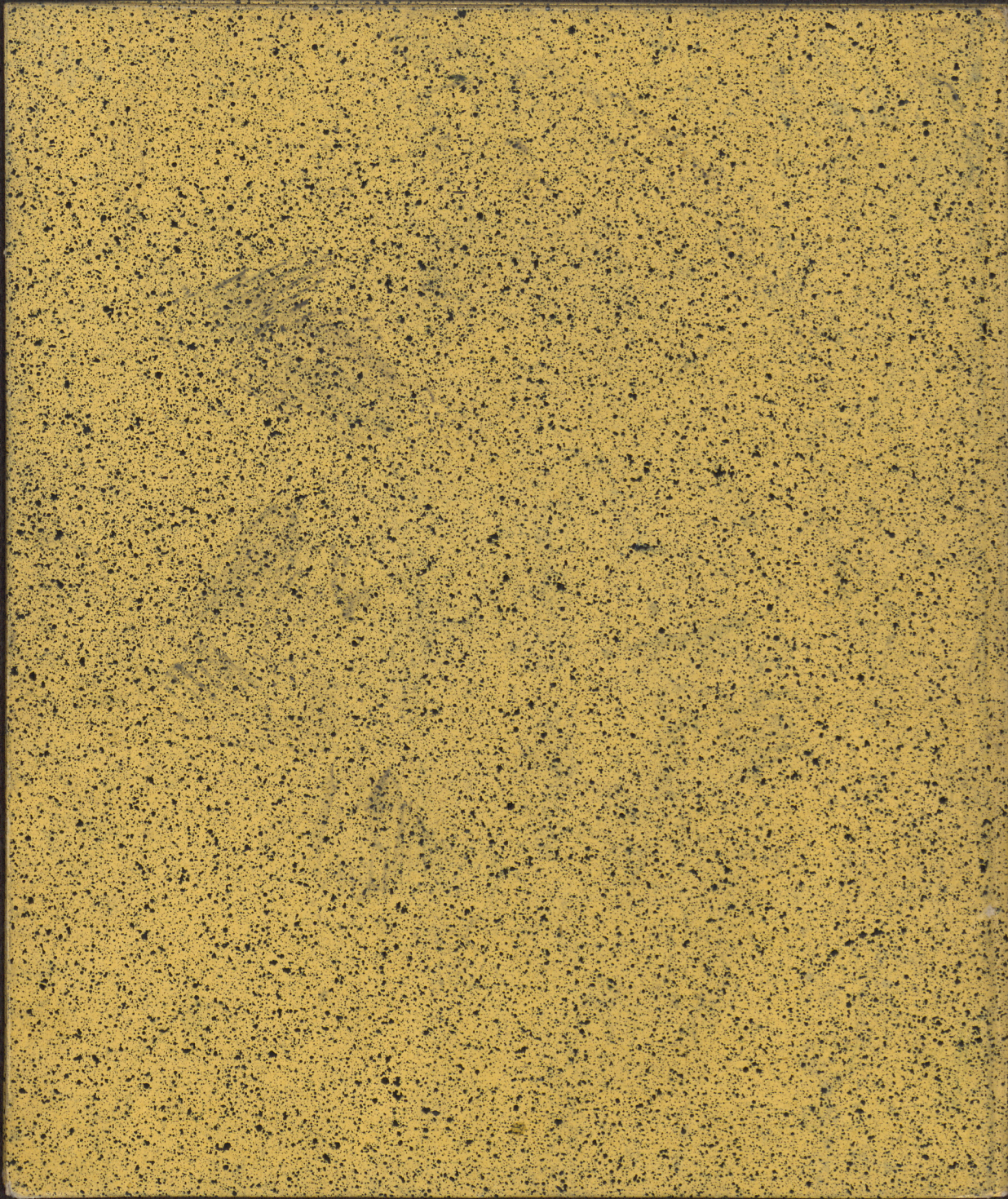
BERNHARDUS HENRICUS RONNBERG qui metro
Rom. Principes Mecklenb. sagatos canet.

Vos itaque Patres utriusque reipublicæ supra mea elo-
gia positi, Scholarum & in iis juvenilium dicendi conatum
Fautores, atque Mæcenates, vestræ non deeritis pietati, no-
strisque præterea precibus hoc tribuetis, ut nos conjunctis
sociati Precibus, fausta quævis & salutaria nostro Patriæ Patri
à DEO T. O. M. impetremus, Juventuti Oraturæ benevolas
aures præbeamus, omniumque ore & grata DEO voce exclamemus:
Vive diu lætusque super sis Tuo, non afflicto, sed ex
Tua incolumitate ad lætiora quævis erecto populo,

CAROLE LEOPOLDE!

FIAT!

✠ (o) ✠



in observatt. Select. Fasc. I. p. 10. de hoc principe retulit, leviora sunt. Forſan autem Cl. Autor, quia deinceps peculiari ſcripto Germanico Principes literatos expoſuit, pluribus de eodem egit. Noſtri autem argumenti cauſa non permittit, plura Doctorem Principum hic recensere Exempla, nec iſtos excitare, qui penitiori ſtudio eos commendarunt, quin potius tranſeamus ad HENRICUM HIEROSOLYMITANUM & HENRICUM LEONEM, quorum cognomenta glorioſa peculiari opera inveſtigavi & confirmavi, ſingularibus progr. in hunc ipſum *glorioſiſſimum noſtri Regnantis Ducis atque Principis clementiſſimi Natalem* A. 1730. & A. 1731. ſcriptis. Quia enim horum Principum temporis articulus Legendis Sanctorum, ignorantia, & ex ea profluente credulitati, quam maxime erat expoſitus, putavi, fabulam olere, qua de vicenniali Johannis Theologi Studiorum Pariſienſium curriculo, & duodetricenniali ferme Hieroſolymitani captivitate, vulgo narratur. Sed conſultis Historicorum coeavorum monumentis, in veritate Hiſtoriae Patriae confirmatus ſum.

Pedem promoveo ad Libri III. Cap. I., quod Scriptores enarrabit, qui ALBERTUM & JOHANNEM DUCUM Megapoleſium primos, laudabili induſtria fuere contemplati. Minime equidem ſuperioris anni meum progr. in hanc claſſem tranſjicio, cum ſectionem ejusdem II. & III. ob praſentis temporis ſavitiæ varietatemque perficere vix auſus fuerim; gnaris autem Hiſtoriae Patriae amatoribus haud erit ingratum didiciſſe, literas horum ſereniſſ. Ducum Feudales, Juris Publici doctorum Nemini nec cognitæ, nec perleſtas, nec examinatas, latino equidem idiomate conſcriptas, eaſque integras ab uno b. HEDERICO fuiſſe aut conſervatas, aut evulgatas, ejusque Parentationi in Rev. & Illuſtr. Pr. & Dom. ULRICUM. A. 1605. Roſtochii in 4. excuſæ, plag. F. 2. facie a & ſqq ſubjectas. Germanicum vero hoc Diploma Inveſtiturae Caſareum, a b. Chemnitio in opere ſuo Majori conſervatum fuiſſe, a Viro Summæ fidei didici. Sed receptui eſt canendum, quia ultra unius plagulae terminos levior hæc opera excrevit, cauſaque hujus meæ ſcriptionis eſt afferenda, quam mihi latiffimo ſidere reductus Natalis | *glorioſiſſimus Sereniſſimi noſtri Ducis ac Prin-*

